

הכלב מאוהב בי

מונודרמה

מחזה קצר מאת: איציק אלוני

aloni-i@bezeqint.net

דמות: עליזה. אישה בשנות השישים לחייה בלבושה מודרני פזור, מדברת בטלפון הנייד שלה, מחזיקה רצועת כלב. עם מבטא מזרחי לפי בחירה. במקרה הזה היא מרוקאית.

עליזה: בטח שאני אבוא... (נכנסת) אילנה, אני תיכף אחזור אליך יש לי ממתינה...
זה הבן שלי שמעון כפארה עליו, להתראות...
שמעון? בסדר אני מקשיבה...
מה פתאום לקנות מניות? השתגעת? תשמע ממני יא-אֶבְנֵי יְהוָה רֹחֵי, זה לא מתאים לך. (מתעטשת) כן אני מקשיבה...
לא לא...
כן כן...
(אחרי כל **כן** פאזה ארוכה) כן, כן, כן...
(אותו דבר עם ה-**לא**) לא, לא, לא. (היא מהנהנת **כן** ובראש)...
לא! אבל הבורסה זה לא בשבילך, אתה יותר מדי עדין, זה בשביל בן-אדם שיש לו לב של אבן, עור של פיל, ראש של שועל וחמקמק כמו נחש. (מקשיבה. מתעטשת)
בשביל מה שתיסע לאינדונזיה?...
תיסע איפה שאני נולדתי ותראה מאיפה בא חלק מהשורשים שלך... (מקשיבה) ולמה זה לא הגיוני?
מכל הארצות בחרת דווקא באינדונזיה? לאן החבר שלך בן שושן נוסע? תיסע אתו לשמה...
גם הוא נוסע לאינדונזיה? (קללה עסיסית באוויר. מתעטשת). באלוהים אני כבר לא מבינה שום דבר! לאמריקה כבר לא טוב? אז בשביל מה כולם נוסעים לאמריקה?...
טוב, שמעתי. אני אדבר עם אבא שלך שהוא ישלים לך את הכסף לאמריקה. ואם לא אז תיסע לאינדונזיה. איפה זה בכלל אינדונזיה? (מקשיבה) אהה... עד לשמה?
(מתעטשת) לא, רק חטפתי אלרגיה. כנראה מהכלב... בקיצור, תשמע, אני אצלצל לאבא שלך ואדבר אתו...
לא, לא עכשיו, אני נמצאת באמצע הרחוב, ממהרת לפגישה...
(לכלב שלא נראה) קוזמו, כלב חמודי? איפה אתה? קוזזמו? קוז-אמק, איפה אתה? (בפלאפון) אל תדאג, הוא בטח מחרבן שם על איזו מדרכה. טוב, עיניים שלי, אני כבר מצלצלת לאבא שלך. גם אני אוהבת

אותך מאוד, יש לי ממתינה... להת-ר-אות... (את המילה 'להתראות'
 מסלסלת) קוזמו? בוא, יה-כלב-בן-כלב, אני פה. בוא חמודי.
 (שיחה עם בעלה בפלאפון) 'יִבְגְנִי?' איך ענית כל כך מהר?...
 מה מי אני? אני עליזה אשתך. שכחת יִבְגְנִי? 'שְׁתוּ סְטְבוֹי?'
 בדיוק אני מצלצלת אליך והנה אתה מצלצל אלי, סימן שאנחנו עדיין
 מאוהבים מאוד.

(מקשיבה)

'זה, זה, קאק דילה? שְׁטוּ טִי דִלְהֵיִשׁ?' (כועסת) שכחת כבר את
 הרוסית שלך? שאלתי ברוסית מה אתה עושה?...
 אצלי כרגיל שום דבר חדש...

טוב תשמע תן לדבר!... א-א-אני תקשיב רגע! אָנְעֵל בְּבוֹר אִילִי גְ'אֶבְקִי!
 אני מצלצלת אליך כי אני אוהבת אותך...
 טוב אז תשמע לפני שאני אשכח, הזמנתי לך רופא למחר ביקור בית
 בשעה 9.00 בבוקר...

(לכלב בקול מתנגן) קוזמו איפה אתה? אי-מא \ קור-את \ לך (בכעס)
 איפה אתה?!

(בנייד) לא אתה, הוא...

מה מי הוא? הכלב!

לא הוא לא הלך לאיבוד...

(לכלב) בוא קוֹזְ-מָה לְאִמָּא לְאִימָק... קוֹ-זִי?... (ברוסית לכלב) "טִי טְקוֹי
 טופו!"

(לבעל) לא אותך קיללתי השתגעתי?! אתה קוראים לך קוזמו? תגיד לי,
 אז מה אתה חושב? לפני שאני אשכח, אני צלצלתי בשביל שמעון.
 שכחת כבר שיש לך בן שקוראים לו שמעון? (מתעטשת)...

רק עכשיו אתה מאמין שזאת אני?

(מתלוצצת) מה חשבת אותי למאהבת שלך?

אה... לפי העיטוש? אז תשמע, הוא רוצה לנסוע לאמריקה...

הבן שלנו! מה מי מהם, יש לנו רק אחד! אז תשמע. בגלל שאין לו
 מספיק כסף אז הוא ייסע עם החבר שלו לאינדונזיה...

טוב מה אתה מתעצבן עלי, מאיפה אני יודעת איפה זה אינדונזיה?...
 (בא לה עיטוש אך לא יוצא) לא יצא.

לא אתך דיברתי...

דיברתי על העיטושים שלי. לא על היתושים על העיטושים שלי...

על 'האֶפְטִשִׁי', צ'יִכְנִיִּיה הבנת? בקיצור תשמע, אני אבוא יותר מאוחר
 הביתה...

למה? למה אני מאחרת לפגישה חשובה...

לא, לא אל תחכה לי...

כשתלך הביתה תראה שהאוכל שלך מוכן במקרר ברוך השם, צריך רק
 לחמם אותו במיקרו-גל ולאכול בתיאבון להת-ר-אות.
 (סוגרת. מחייגת תוך כדי קריאה לקוזמו) קוזמו, בוא שתלך לעזאזל.
 אילנה? מה שלומך?
 מה מי זאת?
 זאת אני.
 מה מי אני?
 אני עליזה שכחת אותי?...
 ברוך השם שנזכרת. מה העניינים?
 בטח, באלוהים אני בדרך אלייך...
 כן, בטח... בדיוק עכשיו חשבתי עלייך, את באה או לא באה?
 את בטח באה. אז את באה סופית?
 בטח אני באה. אני כבר באתי ואת באה?
 טוב אז אני בדרך אלייך ואיפה את?
 אמרתי לך שאני כבר באתי ונמצאת בבית הקפה ומחכה לך כבר חצי
 שעה. גם אני נשמעת קרובה מאוד?
 גם את.
 איפה את?
 אני פה אמרתי לך בבית הקפה.
 את בטוחה? ...
 קוזמו? איפה אתה? בוא...
 כן אני עוד פעם עם הכלב. הוא לא עוזב אותי בזמן האחרון,
 הוא מיוחם...
 ומה את רוצה שיהיה עלייך?

(עליזה פתאום מתחילה להשמיע רעידות בקולה)

ההה... ההה...ההה...
 זה הטלפון הסלולארי השני בכיס. שמו לי אותו על רטט. בכל פעם
 שהוא מצלצל הוא מרטיט אותי ומדגדג אותי בכל הגוף... (בטלפון)
 הלו, יבגני? (בנייד לאילנה) זה בעלי. תישארי על הקו...
 (בנייד השני ליבגני בעלה) לקח לי זמן למצוא את הטלפון, מה
 העניינים?
 (בנייד עם אילנה) הוא החליף אותי במכולת.
 (בנייד ליבגני) כן, מה קרה?
 תגיד לי, אתה השתגעת? מה פתאום עשרים שקל?

חלב עולה ארבעה שקל ועשרים אגורות ולא עשרים שקל, אתה עוד
 תבריח לי את כל הקליינטים... (קללה ברוסית) רגע! תן לי להיפרד
 מהחברה...
 (בנייד עם אילנה) אילנה ביי...
 (לבעל) אז תראה מה שתעשה, אתה תרשום כל דבר ואל תיקח
 כסף...
 לא! לא בחינם, תרשום לכולם, בסדר אני כבר באה...
 (קטעת אותו) להתראות.
 (חיוג חוזר לאילנה) אני מצטערת, איפה את?
 פה?
 לידי?
 איפה שם ליד העץ?
 אה את באמת ליד עץ בחיי שאת שם... קוזמו?
 בוא שתלך לעזאזל. להת-ר-אות. (מנתקת)
 קוזמו? (פותחת בסדרה של התעטשויות קצרות) שיגעת לי את השכל
 היום, איפה אתה קוזמו? ... אַנְעֵל בְּבוּר אֵילִי גְ'אבָּאק, טוב תשמע אני
 הולכת... תבוא כבר אחרי הריח שלי! יא חרמן... יְחָרוֹק לוּ בּוּק.
 (יוצאת)

סוף

נכתב בשנת - 2004